

Sygn. akt III AUz 93/12

POSTANOWIENIE

Dnia **15 listopada 2012** r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie następującym:

	Przewodniczący:	SSA Bogumiła Burda (spr.)
	Sędziowie:	SSA Janina Czyż SSA Alicja Podczaska

po rozpoznaniu w dniu **15 listopada 2012r.**

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku **W. S.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.**

o rentę

na skutek **zażalenia wnioskodawczyni**

od postanowienia **Sądu Okręgowego w Rzeszowie**

z dnia **13 września 2012r.**, sygn. akt **IV U 1709/11**

p o s t a n a w i a:

o d d a l i ć zażalenie.-

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 13 września 2012r. Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Rzeszowie odrzucił jako spóźnioną apelację wnioskodaw –

czyni od wyroku tego Sądu z dnia 6 czerwca 2012r., w którym oddalone zostało jej odwołanie od decyzji ZUS O/R. odmawiającej prawa do renty z tytułu

niezdolności do pracy.

W uzasadnieniu swojego rozstrzygnięcia Sąd Okręgowy wskazał, że wnioskodawczyni była obecna na rozprawie , na której ogłoszono wyrok i została pouczone

o sposobie i terminie wniesienia apelacji. Na wniosek wnioskodawczyni zgłoszony w dniu 6 czerwca 2012r. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczono odwołującej

w dniu 18 czerwca 2012r.

Zgodnie z treścią art. 369 k.p.c. termin dwutygodniowy do wniesienia apelacji upłynął w dniu 2 lipca 2012r. Przepis ten określa również, że apelację wnosi się do sądu, który wydał zaskarżony wyrok. Apelację wnioskodawczyni skierowała do Za –

kładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R., a do Sądu właściwego

wpłynęła w dniu 3 lipca 2012r. tj. po upływie ustawowego terminu. Dlatego zgodnie z art. 370 k.p.c. apelacja podlega odrzuceniu.

W zażaleniu na powyższe postanowienie Sądu I instancji wnioskodawczyni W. S. zarzuciła, że jest ono dla niej krzywdzące, bowiem apelację złożyła za pośrednictwem organu rentowego w dniu 2 lipca 2012r. i dlatego nie powinna być uznana za spóźnioną.

Organ rentowy nie odniósł się do treści zażalenia.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie wnioskodawczyni jest bezzasadne i dlatego podlega oddaleniu.

Zaskarżone postanowienie Sądu I instancji jest zgodne z obowiązującymi przepisami prawa.

Okolicznością niesporną jest ta, że w dniu 2 lipca 2012r. upłynął ustawowy

termin do wniesienia przez wnioskodawczynię apelacji od wyroku Sądu Okręgowego w Rzeszowie z dnia 6 czerwca 2012r.

Apelację tą zgodnie z treścią art. 369 § 1 k.p.c. wnosi się do sądu, który wydał zaskarżony wyrok.

Jeżeli strona nie zażądała uzasadnienia wyroku w terminie tygodniowym od

ogłoszenia sentencji, termin do wniesienia apelacji biegnie od dnia, w którym upłynął termin do żądania uzasadnienia (§ 2).

W myśl § 3 art. 369, który dodany został przez ustawę z 16 września 2011r. (Dz. U. Nr 233 poz. 1381) i wszedł w życie z dniem 3 maja 2012r., termin, o którym mowa w § 1 i 2, uważa się za zachowany także wtedy, gdy przed jego upływem strona

wniosła apelację do sądu drugiej instancji. W takim wypadku sąd ten niezwłocznie przesyła apelację do sądu, który wydał zaskarżony wyrok.

W przedmiotowej wnioskodawczyni skierowała apelację do niewłaściwego organu, który przesłał ją do sądu, który wydał zaskarżony wyrok w dniu 3 lipca 2012r.

To zaś oznacza, że termin do wniesienia apelacji nie został zachowany.

Dlatego Sąd Okręgowy w sposób prawidłowy, zgodnie z treścią art. 370 k.p.c. w zw. z art. 369 § 1 k.p.c. orzekł o odrzuceniu apelacji wniesionej po upływie przypisanego terminu.

Z tych przyczyn zażalenie wnioskodawczyni zgodnie z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 385 k.p.c. podlega oddaleniu.

(...):

(...):

- (...)

- (...)

- (...)(...)